

ДО

МИНИСТЪРА НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Бул. „Мария Луиза“ № 22, гр. София 1000

От: „АЛФАТАР УИНД ПРОДЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК 207343605

Адрес за кореспонденция и съобщения:

гр. София, ул. „Шейново“ 7, ет. 6

Чрез: адв. Димитър Димитров, управител

Тел.: 0885 838282, e-mail: d.dimitrov.lawyer@gmail.com

Относно: Становище по Проект на План за определяне на приоритетни зони за развитие на обекти за производство на електрическа енергия от вятърна енергия („ППЗ“), публикуван на Портала за обществени консултации strategy.bg на 11.03.2026 г., във връзка с процедура по екологична оценка с вх. № ЕО-43 и номер на досие МОСВ-ЕО-1-2026

СТ А Н О В И Щ Е

с искане за включване на територията на инвестиционно намерение
„Ветроенергиен парк Алфатар“ в Плана за определяне на приоритетни зони
за развитие на обекти за производство на електрическа енергия от вятърна енергия

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

„Алфатар Уинд Проджект“ ЕООД („Дружеството“) от 2023 г. насам последователно и добросъвестно развива проект за изграждане на ветроенергиен парк с планирана инсталирана мощност до 90 MW в землището на гр. Алфатар, община Алфатар, област Силистра и с. Бабук, общ. Силистра, обл. Силистра (по-долу „ВЕП Алфатар“). Към настоящия момент проектът е достигнал напреднала фаза на реализация, както следва:

- земята за проекта е осигурена чрез договори за вещни права с десетки местни физически лица;
- в района на ВЕП Алфатар са проведени са специализирани теренни проучвания и мониторинги на птици и прилепи, изготвени от квалифицирани експерти и научни специалисти;
- за първата фаза от проекта (единична турбина Vestas V163-4.5MW), сключен е договор за предварително присъединяване към електроразпределителната мрежа (ПД-ПВИ-82/11.11.2025 г. с „ЕРП Север“ ЕАД) и е осигурено финансиране;

- за втория етап от проекта с планирана инсталирана мощност от 45 MW е получено положително становище от ЕСО ЕАД относно наличния капацитет за присъединяване към електропреносната мрежа към подстанция „Алфатар“ 20/110kV;
- налице са множество проведени съгласувателни процедури и издадени документи, които сочат на липса на съществени пречки и рискове за реализацията на проекта, както и на съвместимостта му с приложимите специални и ограничителни режими, включително по отношение на гражданското въздухоплаване, археологическото наследство, затревените площи, санитарно-охранителните зони и др.;

Още на 18.07.2024 г., със заявление с вх. № АО-00-1119 Дружеството поиска територията на ВЕП „Алфатар“ да бъде включена в бъдещия План за определяне на приоритетни зони за вятърна енергия по чл. 5, ал. 2 от ЗЕВИ, като е представило и пространствени данни за проектните площадки и турбини. При публикувания проект на ППЗ не е видно това искане и представените данни да са били индивидуално разгледани и обсъдени.

С публикуването на Проекта на ППЗ за обществено обсъждане на 11.03.2026 г. стана ясно, че територията на ВЕП Алфатар **не е включена** в нито една от определените 25 приоритетни зони.

Изключването е резултат от механичното пренасяне на ограниченията от Становище по екологична оценка № 1-2/2012 г. на МОСВ, издадено в рамките на изтеклия Национален план за действие за енергия от възобновяеми източници (НПДЕВИ) 2012–2020 г., съгласно което община Алфатар попада в географска област „Добруджа“ – територия с бланкетна забрана за провеждане на нови съгласувателни процедури за ветрогенератори.

За територията на ВЕП „Алфатар“ са налице актуални полеви данни от завършен годишен цикъл на мониторинг на птици и прилепи, които следва да бъдат отчетени при преценката по проекта на Плана и в рамките на екологичната оценка.

Настоящото становище има за цел да обоснове искането на Дружеството за **преразглеждане на изключването и включване на територията на ВЕП Алфатар в ППЗ**. Настоящото искане не цели дерогиране на приложимите изисквания за опазване на околната среда и биоразнообразието, а настоява те да бъдат приложени въз основа на актуални, конкретни и относимо събрани данни за проектната територия

I. ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОЕКТНАТА ТЕРИТОРИЯ

1. Физикогеографска и екологична характеристика

Проектните площадки на ВЕП Алфатар са разположени в равнинен до нискохълмист терен с надморска височина от около 135 до 300 м, попадащ условно в западната част на Лудогорското плато. Преобладаващото земеползване е интензивно селскостопанско – обработваеми земи, частна собственост, засяти с пшеница, царевица, слънчоглед и рапица. Индексът на биологично разнообразие в тези агроценози е нисък, видовете птици,

обитаващи подобни територии, са малко поради ограничените хранителни ресурси, свързани с липсата на естествена растителност.

От съществено значение за настоящото становище е, че територията на ВЕП Алфатар се намира **изцяло (100%) извън защитени зони от мрежата Натура 2000 и извън защитени територии по Закона за защитените територии**. В проектната територия и непосредствена близост до нея отсъстват торфища, влажни зони, пещери и други подземни убежища на прилепи, както и критични местообитания на защитени видове. Равнинният релеф на терена не създава орографски предпоставки за концентриране на мигриращи птици в стеснени участъци.

2. Причина за изключването от ППЗ

Проектът на ППЗ прилага като самостоятелен изключващ пространствен слой ограниченията, въведени със Становище по ЕО № 1-2/2012 г. на МОСВ, постановено в рамките на процедурата по екологична оценка на НПДЕВИ 2012–2020 г. Съгласно това становище е въведена забрана за провеждане на нови съгласувателни процедури за ветрогенератори в „зеделска и горска територия, извън границите на защитените зони от мрежата Натура 2000“ в географска област „Добруджа“, включваща „всички общини от област Добрич, общини Аксаково, **Алфатар**, Силистра и **Кайнарджа**“.

Самият проект на ППЗ изрично признава, че тези ограничения са „*въведени за периода на действие на НПДЕВИ 2012–2020 г.*“ (стр. 32 от ППЗ) и че „при наличие на резултати от оценката за съвместимост на ИНПЕК, тази информация може да бъде актуализирана“ (стр. 33 от ППЗ). Въпреки тези признания, ограниченията са преприложени в непроменен вид, без да бъде извършена каквато и да е индивидуална оценка на конкретните територии, попадащи в обхвата на генералната забрана.

II. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПЪЛЕН ГОДИШЕН МОНИТОРИНГОВ ЦИКЪЛ НА ПТИЦИТЕ И ПРИЛЕПИТЕ

За разлика от мнозинството територии, за които ППЗ прилага бланкетни изключвания без актуални данни, територията на ВЕП Алфатар е обект на систематизирано научно проучване от август 2023 г. насам, покриващо пълен годишен цикъл.

Проучванията са проведени от четири самостоятелни експертни екипа, ръководени от утвърдени български специалисти, по утвърдените от МОСВ методически указания (Мичев, Профиров, 2010; Bibby et al., 1992; методика на EUROBATS и НПНМ-БАН, 2008).

Наличните за ВЕП „Алфатар“ специализирани проучвания не установяват проектната територия като зона с висока чувствителност, която да обосновава автоматичното ѝ изключване от разглеждане в рамките на ППЗ. Напротив, данните сочат необходимост от конкретна, териториално обвързана преценка, а не от механично прилагане на общи ограничения върху цялата географска област.

1. Есенна миграция на птиците (05.08–31.10.2023 г.)

Проучването е проведено от **проф. д-р Павел Зехтинджиев** (Институт по биоразнообразие и екосистемни изследвания при БАН) с полеви екип, включващ докторант

Николай Йорданов (ИБЕИ-БАН) и д-р Виктор Василев (ШУ „Еп. Константин Преславски“). Наблюденията обхващат 87 последователни дни от стационарен наблюдателен пункт, западно от гр. Алфатар, с обработка на над 300 наблюдения.

През есенния миграционен период над територията на ВЕП Алфатар са регистрирани общо **5 426 мигриращи птици от 23 вида**, разпределени в четири разряда (Ястребоподобни – 15 вида, Соколоподобни – 3 вида, Щъркелоподобни – 3 вида, Пеликаноподобни – 2 вида). Абсолютно доминиращ по численост е белият щъркел (*Ciconia ciconia*) с 4 311 екземпляра (79,5% от всички регистрации), преминал основно в последната десетдневка на август. Грабливите птици са общо 990 екземпляра, като сред тях най-многоброен е малкият креслив орел (*Clanga pomarina*) с 625 екземпляра, наблюдаван от 5 август до 3 октомври с пик на 20 септември. Всички останали грабливи видове са с ниски числености.

Ключовото наблюдение по отношение на риска от сблъсък е височината на прелитане: **над 80% от всички мигриращи птици са преминали на височина над 300 метра**. Големите ята бели щъркели летят на височина от 300 до 800 м. Ятата от малки кресливи орли преминават на 400–500 м. Средната височина на полета при всички наблюдения е около 200 м, но тази средна стойност е повлияна от единични обикновени мишелови (*Buteo buteo*), летящи на средна височина 150 м – вид, който по принцип не е сред най-чувствителните към сблъсък с ВГ.

За контекст: роторната зона на съвременна турбина Vestas V163 при височина на кулата 119 м обхваща приблизително 37–200 м над земята, т.е. абсолютното мнозинство от мигрантите прелитат значително над зоната на потенциален риск.

Направлението на миграцията е преобладаващо север–юг (90% от птиците). Динамиката показва ясно изразен пик в средата на август (ята бели щъркели) и по-слаб пик в края на септември (малки кресливи орли), като извън тези кратки периоди миграцията е с много ниски стойности. Денонощната активност е концентрирана в сутрешните и обедните часове (82% от птиците между 9 и 13 часа).

Изводите на автора на проучването са формулирани категорично: *„Територията на ИН ВЕП Алфатар не представлява тесен фронт на миграция. Не са установени участъци с тесен фронт на миграция, а равнинният релеф на терена не налага групиране на птиците в определено и стеснено пространство. Миграцията протича на широк фронт.“*

2. Зимен мониторинг на птиците (10.12.2023–29.02.2024 г.)

Зимното проучване, също проведено от проф. д-р П. Зехтинджиев, обхваща 81 дни наблюдения от 7 стационарни точки, покриващи цялата проектна площадка и околните селскостопански площи. За целия тримесечен период са направени едва **80 записа при установени 9 вида птици**. Доминиращ по численост е обикновеният мишелов (*Buteo buteo*) с 62 екземпляра, следван от полски блатар (*Circus cyaneus*) – 4 екз. и северен мишелов (*Buteo lagopus*) – 4 екз. Нито един от установените видове не е уязвим по класификацията на IUCN. Шест от деветте вида присъстват в Червената книга на Република България, но всички те са широко разпространени на територията на страната.

Болшинството от наблюдаваните птици са установени кацнали или в нисък полет до 100 м – около селскостопански площи по време на хранене. Само два екземпляра обикновен мишелов са регистрирани на височина между 200 и 300 м. Зимуващи гъски **не са установени** на територията, въпреки целенасоченото им търсене.

Изводът на проучването е еднозначен: *„Не са установени чувствителни към ветрогенераторите видове зимуващи на тази територия птици.“*

3. Пролетна миграция, гнездови период и проучване на прилепите (04–10.2024 г.)

Най-обемното от трите проучвания е проведено от „ЧУХЪЛ“ ЕООД (авторски екип: сп. биолог Николай Караиванов – орнитолог и доц. Иван Пандурски – хироптеролог) и обхваща три компонента: пролетна миграция (01.04–15.05.2024 г.), гнездови период (май–юни 2024 г.) и четирисезонно проучване на прилепите (април–октомври 2024 г.).

А. Пролетна миграция

За 45-дневния период на наблюдение са регистрирани **1 839 мигриращи птици от 23 вида** (5 разреда). Белият щъркел е най-многоброен – 1 190 екз. (категория „обикновен мигриращ вид“). За сравнение: по Западночерноморския миграционен път Via Pontica ежегодно прелитат около 470 000 бели щъркела – числеността в Алфатар е 400 пъти по-ниска. Малкият креслив орел (106 екз.) и осоядът (105 екз.) са в категорията „малоброен мигриращ вид“, а всички останали грабливи видове са „рядък“ или „твърде рядък мигриращ вид“ (под 20 екз.).

Височинният профил потвърждава есенните данни: най-много птици са установени на височина **над 300 м**. В рисковия диапазон между 100 и 300 м са наблюдавани **едва 11,5%** от птиците. Черните щъркели и розовите пеликани прелитат на средна височина 465 и 388 м, малките кресливи орли – на около 360 м. Преобладаващото направление е юг–север (53,3%), северозапад (25%) и североизток (11,2%). Миграцията е силно концентрирана в началото на април – 72,9% от всички птици преминават през април, с пик между 4 и 8 април.

Изводът на авторите: *„Ниската численост на мигрантите, височината на прелета, ориентацията на парка спрямо направлението на миграция и концентрираните срокове (между 4 и 8 април) са факторите, които определят ниската степен на чувствителност на територията по отношение изграждането на ветроенергийни турбини. Спрямо тях рискът от конфликт на птиците със съоръженията би имал минимални стойности. Територията не е от значение за мигриращите видове птици.“*

Б. Гнездови период

В проучваната територия са установени общо 25 гнездящи вида. В обработваемите площи, където ще се разполагат ветрогенераторите, гнездят само 5 вида – полска чучулига (*Alauda arvensis*, доминиращ вид с плътност 3,8 дв/10 ха), качулата чучулига, жълта стърчиопашка, сива овесарка и градинска овесарка. Това са типични обитатели на агроценози с нисък индекс на биоразнообразие, нито един от които не е сред конфликтните видове по отношение на ВГ.

Четири вида от гнездящите присъстват в Приложение I на Директива 2009/147 (червеногърба сврачка, градинска овесарка, ястребогушо коприварче и синявица), но всички те са свързани с храстово-дървесните местообитания (полезащитни пояси, овощни градини), а не с откритите обработваеми площи, на които ще бъдат разположени ВГ. Изводът на авторите е, че *„инвестиционното намерение няма да окаже негативно влияние върху местните популации на гнездящите видове птици.“*

В. Прилепи

Проучването на прилепите е първото хироптерологично изследване на тази територия, проведено по методиката на EUROBATS и одобрената от МОСВ „Методика – Прилепи“ (НПНМ-БАН, 2008), с използване на ултразвуков микрофон M500-384 USB и детектор Pettersson D240 по 30,4 км автомобилни трансекти и 15 стационарни пункта за запис.

Установени са **11 вида прилепи** от семейството на Гладконосите прилепи (Vespertilionidae). Доминиращи са мигриращите видове от родовете *Nyctalus* и *Pipistrellus*. Пещеролюбивият пещерен дългокрил (*Miniopterus schreibersii*) – вид от Приложение II на Директива 92/43 – е регистриран предимно в пунктове с крайпътна дървесна растителност, като присъствието му е свързано с денонощни ловни миграции от далечни убежища в долината на Хърсовска река.

В проектната територия и прилежащите терени **напълно отсъстват естествени подземни убежища** на прилепи. Районът е на десетки километри от известните важни пещерни местообитания. Моделът на Роров (2018) определя територията като район с **относително ниско видово богатство, ниска степен на рядкост и ниска до средна степен на съществуващи количествени данни** по отношение на прилепите.

Относителната летателна активност на прилепите е **много ниска** през по-голямата част от годината. Изключение прави месец октомври (есенна миграция), когато ръждивият вечерник (*Nyctalus noctula*) доминира с 65,44% от общата активност. Не са установени ясно обособени миграционни коридори, нито ландшафтни елементи от значение за прилепите в проектната територия.

Крайната оценка на авторите е формулирана недвусмислено: *„Можем да определим територията предвидена за изграждане на ветроенергийния парк като такава с ниска степен на пригодност за регистрираните видове прилепи. Тяхното присъствие тук се дължи на случайни прелети на единични прилепи или малобройни групи без техният полет да бъде обвързан с определени ландшафтни елементи.“*

III. НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА ИЗКЛЮЧВАНЕТО ОТ ППЗ

1. Референция към планове с изтекъл срок на действие

Становището по ЕО № 1-2/2012 г. е постановено като неразделна част от процедурата по екологична оценка на НПДЕВИ 2012–2020 г. и е обвързано с неговия предмет и времеви обхват. Становищата по ЕО имат акцесорен характер спрямо плана, за който са издадени – след прекратяване на действието на плана, наложените със становището мерки и ограничения не могат да бъдат прилагани самостоятелно, тъй като

липсва правният акт, от който те черпят юридическата си валидност. В случая НПДЕВИ 2012–2020 г. е план с изтекъл период на действие, което означава, че ограниченията и изводите, възприети при изготвянето на предходния стратегически документ, не могат да бъдат използвани като самостоятелен и достатъчен критерий за изключване на конкретни територии от проекта на Плана, без актуална, индивидуална и основана на наличните научни данни преценка за съответната територия.

Българската ветроенергийна асоциация заема идентична позиция в становище изх. № 007/25.02.2026 г. (стр. 12–14): „Това е неактуален документ, изготвен преди 15 години, който е с изтекло действие [...] БГВЕА категорично се обявява против използвания подход в Проекта за изключване на зони, произтичащи от нормативен документ с изтекъл срок на действие и остаряла екологична оценка.“ БГВЕА настоява за пълно отпадане на НПДЕВИ като критерий за изключване.

Самият ППЗ подхожда вътрешно противоречиво: от една страна признава, че ограниченията са за конкретен период на действие, а от друга ги прилага „базирайки се на т.нар. принцип на предпазливостта“. Принципът на предпазливост обаче не е *carte blanche* за прилагане на произволни ограничения. Съгласно практиката на Съда на ЕС (C-157/96, National Farmers' Union; C-236/01, Monsanto) принципът изисква **пропорционалност** и не освобождава компетентния орган от задължението да извърши обективна оценка на наличните научни данни. **Когато такива данни са налични – както е в случая с ВЕП Алфатар – позоваването на принципа на предпазливост за игнориране на конкретни мониторингови резултати е правно необосновано.**

2. Забраната за „Добруджа“ е колективна и непропорционална

Географска област „Добруджа“ по НПДЕВИ обхваща стотици хиляди хектари с коренно различна орнитологична характеристика – от крайдунавски влажни зони и Натура 2000 обекти до равнинни обработваеми площи далеч от всякакви защитени зони. Бланкетното третиране на цялата тази територия като еднакво „неподходяща“ за вятърна енергия противоречи на:

- Чл. 15в, т. 1 от Директива (ЕС) 2023/2413 (RED III), който изисква картирането да отчита *характеристиките на конкретната зона*, а не да прилага наследени генерални забрани. Директивата предвижда зоните за ускорено внедряване да се определят на основата на *тяхната пригодност* – положителен критерий, а не чрез механично изключване;
- Чл. 5, ал. 3, т. 5 от ЗЕВИ, изискващ при разработването на ППЗ да се отчита *„екологичната чувствителност на съответната зона, включително и въздействието ѝ върху съседни защитени зони и територии“* – нормата изисква *site-specific* оценка, а не наследена географска забрана;
- Принципа на пропорционалност по чл. 5 от ДЕС и в практиката на Съда на ЕС, който изисква мерките да не надхвърлят необходимото за постигане на легитимната цел.

3. Становището на ИБЕИ-БАН потвърждава порочността на метода

Институтът по биоразнообразие и екосистемни изследвания към БАН (ИБЕИ-БАН), чиято експертиза е цитирана и в самия ППЗ, е изразил становище (цитирано от БГВЕА, стр. 19–20), в което категорично оспорва методологичната пригодност на използваните в ППЗ карти на миграционните „пътища“:

„Опростеното и схематично изображение на миграционните „пътища“ е неприложимо към стратегическото планиране на райони за развитие на ВЕП поради грубото и неточно провеждане на граници от прави линии, разделящи практически еднакви по своята фаунистична и екологична значимост региони на България. Прилагането на опростени схеми от тези прави линии, проведени по необосновани критерии през разнообразни екологични условия на средата, води до дълбоки противоречия с натрупаните в тази насока знания и е в конфликт с целите на устойчивото развитие на възобновяемата енергия в България.“

ИБЕИ-БАН посочва, че в България са определени 225 вида птици като „чувствителни“ към ВЕП, при рекордните 90% от територията на страната с оценка за „висок риск“. За сравнение: в аналогични оценки за други държави от същия зоогеографски район са определени между **12 и 38 вида**, а процентът „високорискова“ територия е **5–15%**. Подобно несъответствие от порядъци не може да бъде обяснено с обективни екологични различия – то е резултат от методологичен дефицит.

4. Авторът на мониторинга на ВЕП Алфатар е същият експерт, цитиран от ППЗ

Обстоятелство от решаващо значение за настоящото становище е, че **проф. д-р Павел Зехтинджиев** – автор на есенния и зимния мониторинг на ВЕП Алфатар – е **същият учен**, чието становище е използвано от ППЗ като основен експертен източник: „Становище по предоставени от МОСВ карти на миграционните „пътища“ на птиците и зони за приоритетно развитие на ветрогенераторни паркове в България“ (проф. д-р П. Зехтинджиев, март 2024 г.) е включено като **Приложение III** към самия ППЗ. Нещо повече – неговият специален доклад „Резултати от изследвания на ветроенергийни паркове и приложими мерки за намаляване на потенциалните въздействия върху птиците“ е в основата на формулираните в ППЗ мерки за смекчаване.

Логиката е неумолима: ако МОСВ приема експертизата на проф. Зехтинджиев на стратегическо ниво – като основа за целия ППЗ – невъзможно е същият орган да я игнорира на проектно ниво за конкретна територия от *същия географски район*, за която авторът е провел полево проучване и е достигнал до категоричен извод за нисък риск. Подобна селективна рецепция на една и съща научна експертиза – приемане при формулиране на общи правила и отхвърляне при прилагането им към конкретен случай – е несъвместима с принципите на обективност, научна обоснованост и добро управление.

5. Насоките на Европейската комисия и Директива (ЕС) 2023/2413

Ръководството на Европейската комисия за определяне на зоните за ускорено внедряване (SWD(2024) 333) изрично подчертава: „Особено важно е да се подчертае, че зоните за ускорено развитие представляват само част от териториите, в които могат

да се реализират проекти за възобновяема енергия. Тяхното определяне не възпрепятства настоящото и бъдещото изграждане на проекти и не следва да води до създаването на „забранени зони“ във всички останали зони.“

Проектът на ППЗ в настоящия си вид де факто създава „забранена зона“ за цялата **Североизточна България** – районът, определен в REPowerEU (Приложение 2 – карти) като зоната с **най-висок потенциал за развитие на вятърна енергия** в България. Както БГВЕА посочва (стр. 3): „С три изключения, всички останали, определени като приоритетни зони, са зони с много нисък/никакъв ветрови потенциал или с турбулентни и поривисти ветрове, неподходящи за изграждане на вятърни електроцентрали.“ Крайният резултат е абсурден: планът, чиято цел е да ускори развитието на вятърната енергия, всъщност *изключва* зоните, в които тя е технически възможна.

6. Земеделските земи са напълно съвместими с ветрогенератори

Проектните площадки на ВЕП Алфатар са в обработваеми земеделски земи. Съгласно данните на Европейската комисия, около **97–98% от площта**, заема на типична вятърна централа, може да се използва едновременно и за земеделие. В Закона за опазване на земеделските земи (чл. 24б ЗОЗЗ) **няма въведени ограничения за ветрогенератори** (за разлика от фотоволтаичните системи по чл. 24, ал. 3 ЗОЗЗ). Общата заета площ от всички ~320 ВЯЕЦ в България (фундаменти и обслужващи площадки) е приблизително 0,004% от площите със селскостопанско предназначение. Необходимата площ за една турбина от 5–8 MW е около 2-3 декара. Изключването на земеделски земи в „Добруджа“ от ППЗ чрез позоваване на НПДЕВИ създава изкуствен конфликт между енергийния и земеделския сектор, който не произтича от действащото законодателство.

7. Гъвкав мрежови капацитет и перспектива

ППЗ отчита единствено наличния капацитет на мрежата за присъединяване, което БГВЕА определя като „некоректен и неизчерпателен подход“ (стр. 17). Съгласно чл. 116, ал. 15 от Закона за енергетиката, ЕСО може да присъедини два или повече обекта, чийто общ капацитет надвишава преносната способност на мрежата („гъвкав капацитет“).

Планът за развитие на преносната електрическа мрежа на България за периода 2025–2034 г. предвижда реконструкции в района на Силистра.

В контекста на ВЕП Алфатар, наличието на Становище за присъединяване, издадено от „ЕСО“ ЕАД изрично оборва подхода, възприет от ППЗ, за който също така липсват конкретни данни (становище от „ЕСО“ ЕАД). При определянето на приоритетните зони следва да се отчита не само моментното, но и предвидимото развитие на мрежата.

8. Чл. 5, ал. 10 ЗЕВИ не компенсира изключването

Проектът на ППЗ неколккратно цитира чл. 5, ал. 10 ЗЕВИ („разработването и приемането на настоящия План не изключват възможността за развитие [...] извън териториите, включени в приоритетните зони“). Тази разпоредба обаче не е функционален еквивалент на включването. Изключването от ППЗ конкретно лишава проекта от: облекчените разрешителни режими по чл. 5, ал. 8 ЗЕВИ (максимален срок от една година

за всички административни разрешения, включително ОВОС и оценка за съвместимост); презумпцията за екологично съответствие по проектирания нов чл. 5, ал. 6 ЗЕВИ; приоритетно третиране при развитие на мрежовата инфраструктура. Това е конкретно, измеримо конкурентно увреждане на проект с влязло в сила РС, който е изпълнил всички законови изисквания.

ИСКАНЕ

Въз основа на изложеното, молим:

1. Да включи територията на инвестиционно намерение „ВЕП Алфатар“ (гр. Алфатар, община Алфатар, област Силистра) в Плана за определяне на приоритетни зони за вятърна енергия като самостоятелна приоритетна зона или като разширение на прилежаща зона, въз основа на представените мониторингови данни за нисък екологичен риск и доказаната перспектива за присъединяване към електропреносната мрежа.

2. При провеждане на задължителната процедура по екологична оценка на ППЗ по чл. 5, ал. 7 ЗЕВИ (досие МОСВ-ЕО-1-2026), да се включат приложените мониторингови доклади в доказателствената база на ЕО и да осигури тяхното разглеждане от експертния екип с оглед индивидуална преценка на територията на ВЕП Алфатар.

3. Да се преразгледа методологията за автоматично пренасяне на ограниченията от НПДЕВИ 2012–2020 г. като изключващ пространствен слой, като за територии, за които са налични актуални мониторингови данни, осигури индивидуална оценка в съответствие с чл. 15в от Директива (ЕС) 2023/2413, Насоките на ЕК (SWD(2024) 333), становището на ИБЕИ-БАН и чл. 5, ал. 3, т. 5 от ЗЕВИ.

4. Да се включи „Алфатар Уинд Проджект“ ЕООД като заинтересована страна при провеждането на консултации за изготвяне на Задание за определяне на обхвата и съдържанието на доклада за ЕО на ППЗ, съгласно т. III от указанията за извършване на процедурата по ЕО.

ПРИЛОЖЕНИЯ:

1. Заявление до МОСВ с вх. № АО-00-1119/18.07.2024 г. с приложен KML-файл;
2. Предварителен договор за присъединяване № ПД-ПВИ-82/11.11.2025 г. (извадка);
3. Становище № ЦУ-ЕСО-947#1/24.03.2026 г. (извлечение);
4. Доклад „Мониторингово проучване на птиците в територията на ИН ВЕП Алфатар през периода на есенна миграция“ – проф. д-р П. Зехтинджиев, ЕсоPraxis, декември 2023 г.;
5. Доклад „Зимен мониторинг на птиците в територията на ИП ВЕП Алфатар“ – проф. д-р П. Зехтинджиев, ЕсоPraxis, март 2024 г.;

6. Доклад „Орнитологично проучване през пролетната миграция и гнездовия период, както и проучване на прилепите в района на гр. Алфатар, област Силистра през 2024 г.“ – „ЧУХЪЛ“ ЕООД, ноември 2024 г..

Дата: 09.04.2026 г.

гр. София

С уважение,

адв. Димитър Димитров

Управител на „Алфатар Уинд Проджект“ ЕООД